

Јована Мариновића бр. 2, 11040 Београд, Србија, тел: 381 11 2053-830; факс: 381 11 2645-042
е-mail: public@rfzo.rs ПИБ бр. 101288707 мат. бр. 06042945 рач. бр. 840-26650-09

Сектор за јавне набавке
08/2 број: 404-1-33/18-19
17.8.2018. године

ПРЕДМЕТ: Додатно појашњење конкурсне документације за јавну набавку Лекова са Листе Ц Листе лекова за 2018. годину, број ЈН 404-1-110/18-34, сагласно члану 63. Закона о јавним набавкама („Службени гласник РС“, број 124/12, 14/15 и 68/15)

Дана 15.8.2018. године и 16.8.2018. године, заинтересована лица су се обратила Наручиоцу захтевима за додатним појашњењем у вези поступка јавне набавке набавке Лекова са Листе Ц Листе лекова за 2018. годину, број ЈН 404-1-110/18-34, у складу са чланом 63. Закона о јавним набавкама („Службени гласник РС“, бр.124/12, 14/15 и 68/15).

Питање бр. 1:

Сходно члану 63. Закона о јавним набавкама, молимо да нам као заинтересованом лицу у предметном поступку јавне набавке доставите додатно појашњење — допуну конкурсне документације у поглављу II Техничка спецификација, а према следећем:

Имаући у виду:

- Да је за пацијенте са неситноћелијским карциномом плућа (NSCLC) неопходно тестирање на EGFR мутације гена у циљу доношења одлуке о одговарајућој медикаментозној терапији,

- Да се у Србији тренутно врши детекција присуства EGFR мутације као део стандардне клиничке праксе путем PCR методе која омогућава добијање прецизних резултата у најкраћем временском периоду, на основу којих лекар/комисија може донети одлуку о лечењу,

- Те да су наведени тестови за одредивање EGFR мутација до сада искључиво обезбеђивани о трошку свих компанија подједнако чији су лекови намењени за лецење EGFR позитивних пацијента са NSCLC и чија је вредност у прошлој години износила око 21.000.000,00 динара.

Сматрамо да је неопходно и од кључног значаја за адекватно спровођење дијагностике и одговарајућу примену циљане терапије у лечењу наведених пацијената, да Наручилац допуном конкурсне документације у делу Техничке спецификације дефинише следећи услов:

„Уколико понуђач достави понуду за лекове који су предмет партија 30, 31 и/или 35, у обавези је да уз лек понуди, о свом трошку, тестове за одређивање EGFR мутације гена у количини довољној за редовно спровођење ЕГФР тестирања, сходно досадашњој пракси обезбеђивања тестова од стране свих компанија поједнако чији су лекови намењени за лечење EGFR позитивних пацијента са NSCLC.“

Одговор бр. 1:

Техничку спецификацију, као и обавезне и додатне услове за учествовање у поступку јавне набавке утврђује комисија за јавну набавку, која остаје при истим и не прихвата захтев заинтересованог лица, а нарочито што је у делу VI конкурсне документације – Упутство понуђачима предвиђено да понуђачи могу да понуде посебне попусте или погодности, при чему исте неће узимати у обзир приликом примене критеријума за доделу уговора.

Питање бр. 2:

На питање заинтересованог лица да појасните члан 9.10 Модела оквирног споразума, у одговору од 13.08.2018. године сте навели да је у Моделу оквирног споразума и Моделу уговора, предвиђена уговорна казна у случају прекорачења уговореног рока испоруке, као и достављање додатног средства

обезбеђења, банкарске гаранције за добро извршење посла за Фонд за здравствено осигурање, односно менице за Фонд за СОВО. Навели сте и да тачка 9.10 модела оквирног споразума предвиђа да у случају закашњења или других повреда обавеза за које је овим споразумом предвиђена уговорна казна, првенствено се обрачунава уговорна казна, док средство обезбеђења за добро извршења посла, може да се уновчи у случају да се закашњења или повреде наставе или уколико је извесно да Добављач неће моћи да испуни обавезу из оквирног споразума/уговора за време важења оквирног споразума/уговора.

Сматрамо да из наведеног одговора и даље не може да са сигурношћу да се утврди шта се подразумева под одредницом да се закашњења или повреде „наставе“, те Вас молимо да у том погледу дефинише критеријума који би био прецизан и лако мерљив.

Одговор бр. 2:

Још једном напомињемо да је Наручилац у Моделу оквирног споразума и Моделу уговора, предвидео уговорну казну у случају прекорачења уговореног рока испоруке, као и достављање додатног средства обезбеђења, банкарске гаранције за добро извршење посла за Фонд за здравствено осигурање, односно менице за Фонд за СОВО. Тачка 9.10 модела оквирног споразума предвиђа да у случају закашњења или других повреда обавеза за које је овим споразумом предвиђена уговорна казна, првенствено се обрачунава уговорна казна, док средство обезбеђења за добро извршења посла, може да се уновчи у случају да се закашњења или повреде наставе или уколико је извесно да Добављач неће моћи да испуни обавезу из оквирног споразума/уговора за време важења оквирног споразума/уговора.

Из наведеног произилази да, уколико Добављач не испоручи добра у уговореном року, након наплате уговорне казне у максималном износу од 5% од уговорене вредности, Наручилац може активирати средство обезбеђења за добро извршење посла тог Добављача, уколико исти, и након наплате уговорне казне, поново не извршава своје уговорне обавезе у уговореном року.

Питање бр. 3:

Такође, у вези са чланом 9.10. Оквирног Споразума, који предвиђа „првенствено да се обрачунава уговорна казна из тачке 8. овог Споразума док средство обезбеђења за добро извршење посла може да се уновчи у случају да се закашњење или повреде наставе указујемо следеће:

Уговорна казна за случај да дужник задоцни са испуњењем обавезе у складу са чланом 273. став 4. ЗОО даје право повериоцу да захтева и испуњење обавезе и уговорну казну.

Средство обезбеђења дато за добро извршење посла даје повериоцу право да у случају да се „посао добро не изврши“ исто може да активира. Дакле, средство обезбеђења за добро извршење посла по својој природи представља уговорну казну за неизвршење обавеза.

Наручилац је моделом оквирног споразума предвидео начин наплате уговорне казне у супротности са чланом 270. став 1. Закона о облигационим односима који наплату уговорне казне одређује алтернативно, а не кумулативно.

Наиме, чланом 270. став 1. ЗОО је прописано да поверилац и дужник могу уговорити да ће дужник платити повериоцу одређени новчани износ или прибавити неку другу материјалну корист ако не испуни своју обавезу или ако задоцни са њеним испуњењем.

Дакле, поверилац и дужник могу уговорити уговорну казну или за неизвршење уговорне обавезе или закашњење у извршењу уговорне обавезе.

Поверилац наплатом уговорне казне за задоцњење уз примљену испоруку добара остварује своје право у потпуности и нема могућности да додатно кажњава дужника. Купац, дакле, има право да да уговори уговорну казну за задоцњење (што је моделом оквирног споразума и урађено) и за неиспуњење (такође предвиђено моделом оквирног споразума) међутим исту може наплатити или по једном или по другом основу, на ста је указала и пресуда Врховног суда Србије Прев 395/2005 од 16.11.2005. године-Судска пракса трговинских судова-Билтен бр 1/2006 –стр 108.

Имајући у виду наведено, педлажемо да измените конкурсну документацију на начин да избришете део члана 9.13. модела Оквирног споразума који предвиђа наплату уговорне казне по два основа.

Одговор бр. 3:

Комисија за јавну набавку је у Моделу оквирног споразума предвидела уговорну казну у случају прекорачења уговореног рока испоруке, и сматра да овако дефинисана одредба није у

супротности са одредбама Закона о облигационим односима. Сходно томе, Наручилац не прихвата примедбу заинтересованог лица и остаје при одредбама Модела оквирног споразума и Модела уговора.

Питање бр. 4:

На питање заинтересованог лица да прецизирасте члан 5.2 Модела уговора у одговору од 13.08.2018. године сте навели да је наручилац у Моделу оквирног споразума и Моделу уговора, дефинисао права и обавезе потписника оквирног споразума, односно уговорних страна, као и санкцију за неизвршење обавеза. Сходно томе, наручилац је предвидео уговорну казну, као и достављање додатног средства обезбеђења, банкарске гаранције за добро извршење посла за Фонд за здравствено осигурање, односно менице за Фонд за СОВО и Специјалну затворску болницу. Такође, у члану 5.2. Модела уговора је предвиђено да ако штета пређе износ уговорне казне, Купац може да тражи накнаду стварне штете, а може и да раскине уговор без обавезе према Добављачу. Наиме, уговорну казну наручилац има право да наплати у случају прекорачења уговореног рока испоруке у дефинисаном износу. Међутим, уколико из објективних и доказивих разлога, који нису на страни Наручиоца, износ стварне штете пређе износ уговорне казне, купац (Наручилац) може да раскине уговор без обавеза према Добављачу, будући да стварна штета може да буде већа од неизмирених обавеза према Добављачу.

У вези са наведеним указујемо да правна природа уговорне казне даје право Повериоцу да захтева исплату уговорне казне и када њен износ премашује висину штете коју је претрпео и када није претрпео никакву штету, под условом да се испуне услови ради којих је и предвиђена уговорна казна. Право повериоца за наплату уговорне казне није везано за настанак штете нити је поверилац дужан да исту на било који начин доказује.

Надаље, чланом 275. став 2. ЗОО законодавац даје право повериоцу да, ако је штета коју је поверилац претрпео већа од износа уговорне казне, захтева разлику до потпуне накнаде штете. У овој ситуацији поверилац износ уговорне казне може тражити позивањем на одредбе о уговорној казни, док му за преостали износ до потпуне накнаде штете преостаје могућност да захтева исту по општим правилима о одговорности од штете. У тој ситуацији износ – разлику од уговорне казне до пуне накнаде штете дужник ће накнадити повериоцу, али према правилима о накнади штете, што значи да је поверилац у обавези да у судском поступку доказује, постојање и висину стете као и дужникову одговорност за исту. Поверилац у овој ситуацији не може да се користи овлашћењима по основу уговорне казне нити предвиђати одредбу као што је Наручилац предвидео чланом 5.2. Модела Уговора.

Сходно наведеном предлажемо брисање дела одредбе члана 5.2. Модела уговора „без обавезе према Добављачу“ обзиром да је овај део ништав и не производи правно дејство.

Одговор бр. 4:

Примедба заинтересованог лица се прихвата. Сходно наведеном биће извршена измена конкурсне документације у делу који се односи на тачку 8.1 Модела оквирног споразума и тачку 5.2 Модела уговора као што је предложено.

Питање бр. 5:

Конкурсном документацијом и позивом за подношење понуда је предвиђено да ће се благовременим сматрати понуде које наручиоцу стигну до 28.08.2018. године до 10:00 часова, без обзира на начин како су послате. У одговору на питање заинтересованог лица од 13.08.2018. године указујете на хитност набавке наведених лекова, те наводите да је предметни рок за подношење понуда примерен и у складу са чланом 94. ЗЈН.

Чланом 94. ЗЈН је прописано да рок за подношење понуда мора бити примерен времену потребном за припрему прихватљиве понуде.

Имајући у виду наведено, као и комплексност предметне јавне набавке, а како би потенцијални понуђачи припремили понуду која би била у складу са свим захтевима Наручиоца и испуњавала све потребне услове, то Вас још једанпут молимо да размотрите и прихватите наш предлог за померањем рока за подношење понуда а све у складу са Законом о јавним набавкама.

У прилогу наведеној молби указујемо да је тренутно време годишњих одмора, те да већина произвођача/Носиоца дозвола користи колективне годишње одморе и да ће самим тим теже прибавити

потребна овлашћења од стране произвођача у предвиђеном року, као и то да је у кратком временском размаку расписано неколико централизованих поступака јавних набавки.

Одговор бр. 5:

Комисија још једном истиче хитност обезбеђења лекова који су предмет ове јавне набавке, а у складу са обавезама Наручилаца да обезбеде континуирано снабдевање Купаца/Крајњих корисника за сва добра која су неопходна за пружање услуга здравствене заштите.

Комисија остаје при наводима из конкурсне документације, имајући у виду конкурсном документацијом дефинисане обавезне и додатне услове за учествовање у поступку јавне набавке, односно техничку спецификацију, наведени рок за достављање понуда је примерен времену потребном за припрему прихватљиве понуде, те, сходно томе, Наручилац није повредио члан 94. Закона о јавним набавкама („Службени гласник РС“, број 124/12, 14/15 и 68/15).

Питање бр. 6:

Чланом 2.3 Модела оквирног споразума прописано је да се оквирни споразум закључује се за период од 12 (дванаест) месеци од дана потписивања.

Имајући у виду да је конкурсном документацијом дефинисано трајање оквирног споразума, као и рок важења финансијских гаранција, те како је чланом 40. став 6. ЗЈН прописано да уговори о јавној набавци који се закључују на основу оквирног споразума морају да се доделе пре завршетка трајања оквирног споразума, при чему трајање појединих уговора закључених на основу оквирног споразума не мора да се подудара са трајањем тог оквирног споразума, већ по потреби може трајати краће или дуже, то предлажемо да се одребама модела уговора прецизира рок важења истих (нпр. 30 дана од дана престанка важења оквирног споразума), а све како би се у пракси избегле недоумице у погледу валидности појединачних уговора закључених на основу оквирних споразума, односно недоумице у погледу испорука робе по овим уговорима.

Одговор бр. 6:

Наручилац је у Моделу оквирног споразума тачком 4.4. предвидео да појединачни уговори важе до реализације укупно уговорених количина.

Сходно наведеном, Наручилац не прихвата примедбу заинтересованог лица и остаје при наводима из конкурсне документације

КОМИСИЈА ЗА ЈАВНУ НАБАВКУ